

Rüya

— çitlembik · 16 Haziran 2025

RÜYA

– Bilinmeyen Bir Akşam

Bodrum'un sokakları tanıdık ama sanki biraz daha dar, biraz daha eski.

Bir masada oturuyorum — loş bir ışık, eski bir meyhane.

Kadehimde rakı değil bu sefer; su gibi ama acı bir tat.

Ve karşımda o kadın.

Saten etek yok, inci kolye yok.

Üstünde buruşmuş bir tişört, saçları toplanmamış, makyajsız.

Göz göze geliyoruz.

“Sen miydin beni izleyen?” diyor.

Sesi yumuşak değil, biraz kırık biraz keskin.

“Zarif bulmuşsun beni, garsondan duydum.”

Ben susuyorum.

Sözler ağızımda taş gibi ağırlaşıyor.

Bir sigara yakıyor, dudaklarının kenarında küfür gibi bir tebessüm.

“İnsanlar ne görmek isterse onu görür. Krem tonları, zarif yürüyüş... Hepsi sahne.

Ama perde kapanınca geriye ben kalıyorum — gıcık, küfürbaz, kırık bir ben.”

İçim burkuluyor ama kalkamıyorum.

Bir yandan onu hâlâ güzel buluyorum,

Bir yandan tanımasaydım diyorum.

Sonra gözüm küçük kıza ilişiyor —

O da orada. Sessiz, annesinin yanında.

Yüzünde annesinin gülümsemesi yok bu kez,

Sanki “Bunu da gör istedim” der gibi bakıyor bana.

Kadın bir yudum daha içiyor, sonra bana dönüp şöyle diyor:

> “Zarafet bazen bir maskedir, bazen bir yara izi.

Ama sen hayran kalmak istedin ya, işte o senin zarafetin.”

Ve bir anda her şey silikleşiyor.

Sokak, masa, kadın...

Hepsi sisin içinde kayboluyor.

H. Çiğdem Deniz